

Uitspraak 6 april 2016
Geschilnr.: 2015005

HET TUCHTCOLLEGE VAN HET NEDERLANDS INSTITUUT VAN REGISTEREXPERTS (NIVRE),

heeft de navolgende beslissing gewezen,

inzake:

A.,
wonende te Z.,
klager,
bijgestaan door de heer C.,

tegen,

B.,
wonende te Y.,
in het Kandidaat-register van het NIVRE ingeschreven onder nummer X., branche W.
verweerder.

Partijen worden hierna aangeduid als klager en verweerder.

1. Het verloop van de procedure.

- 1.1 Met een e-mail bericht van 17 augustus 2015 heeft de heer C. (hierna: C.) namens klager bij het secretariaat van het NIVRE middels het daartoe ingevulde 'Meldingsformulier klacht' een klacht tegen verweerder ingediend (hierna: de klacht). Bij de klacht zijn bijlagen gevoegd (genummerd 1 – 8).
- 1.2 Verweerder heeft met een brief van 22 september 2015 (met een bijlage) op de klacht gereageerd. Uit zijn brief blijkt dat hij op een tweetal onderdelen de klacht erkend heeft maar overigens de gegrondheid ervan betwist. Het eerste heeft hem ertoe gebracht een nieuwe – aangepaste – versie van het eerder door hem uitgebracht expertiserapport op te stellen en deze bij repliek te overleggen. De bewuste bijlage bestond uit dit nieuwe rapport.
- 1.3 Bij brief van 1 oktober 2015 (met 8 bijlagen) heeft klager geantwoord op het verweer zoals door verweerder ingestuurd op 22 september 2015. Verweerder heeft nog gereageerd op de repliek van klager met een brief zonder bijlagen (gedateerd 18 juni 2015, ontvangen op 28 oktober 2015). In deze brief heeft verweerder ten aanzien van een tweetal aspecten van de klacht zijn excuses aangeboden. Voor het overige heeft hij de ongegrondheid van de klacht gehandhaafd.
- 1.4 Op 20 februari 2016 heeft verweerder een e-mail aan het secretariaat van het NIVRE verzonden met daarin de volgende tekst:

'Hierbij deel ik u mede dat ik op dinsdag 1 maart niet op de zitting aanwezig zal zijn. Ik heb alle begrip en het volste vertrouwen in het Tuchtcollege maar het heeft volgens mij geen toegevoegde waarde om aanwezig te zijn. Mijn standpunt in deze zaak heb ik in het repleik voldoende duidelijk gemaakt. Aanstaande dinsdag neem ik nog wel even contact met u op om een en ander toe te lichten.'

Hierna heeft verweerder in een telefonisch onderhoud met het secretariaat van het NIVRE – nadat hem gezegd is dat hij geacht werd te verschijnen – bevestigd toch aanwezig te zullen zijn.

- 1.5 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 1 maart 2016 te Rotterdam. Klager was aanwezig in persoon, vergezeld door C. Klager heeft zijn stellingen nader toegelicht en vragen van het tuchtcollege beantwoord. Verweerder is niet verschenen en heeft ter zitting desgevraagd telefonisch aan de voorzitter van het tuchtcollege verklaard het nut van verschijnen niet in te zien.

2. De feiten.

Het volgende overzicht betreft een beknopte weergave van naar het oordeel van het tuchtcollege voor de beoordeling van deze klacht relevante feiten, zoals deze vaststaan op basis van de door partijen beschikbaar gestelde stukken en over en weer niet betwiste stellingname.

- 2.1 In 2009 hebben er werkzaamheden plaatsgevonden in de straat voor de woning van klager onder meer bestaande uit het vervangen van de riolering. Daartoe is er een bronbemaling toegepast en er is tevens sprake geweest van zwaar verkeer. Voor deze procedure is van belang dat in opdracht van de rechtsbijstandsverzekeraar van klager door verweerder een onderzoek gedaan is aan de woning van klager op 29 april 2015. Het rapport naar aanleiding van dit onderzoek heeft als datum 12 mei 2015. De conclusie van dit rapport luidt als volgt:

'De geconstateerde schade is niet aantoonbaar veroorzaakt door bronbemaling of trilling. Indien de gevels door trilling of bemaling zouden zijn verzakt zou de verzakking hooguit enkele millimeters bedragen. De veel omvangrijkere verzakking in het onderhavige geval kan niet zijn veroorzaakt door trilling of bemaling. Daarnaast is het zo dat de woonkamer-vloer niet is verzakt in de richting waarin de zijgevels zijn verzakt. Wanneer verzakking optreedt als gevolg van trilling of bemaling zal deze evenredig zijn terug te vinden in alle onderdelen van de woning en dat is hier niet het geval. Ook zal een bouwwerk bij verzakking door trilling of bemaling het meest verzakken in de richting van de trillingsbron en ook dat is hier niet het geval. De verzakkingen zijn juist in tegengestelde richtingen geconstateerd.'

- 2.2 Verweerder heeft op 21 mei 2015 per e-mail het voornoemde rapport aan klager en C. toegezonden, alsmede (gelijktijdig in c.c.) aan de rechtsbijstandsverzekeraar van klager. De tekst van zijn e-mail luidde als volgt:

'Bijgaand het rapport van het onderzoek dat ik 29 april heb uitgevoerd met betrekking tot de scheurvorming in de woning aan de [woning A.]'

2.3 Op 28 mei 2015 schreef C. aan verweerder per e-mail het volgende:

'Ik heb van [rechtsbijstandsverzekeraar klager] vernomen dat [deze] uw rapport onderschrijft.

Ik heb met hem afgesproken dat ik een reactie op uw rapport zal schrijven en dat aan hem en u zal doen toekomen.

Vooruitlopend daarop heb ik een paar vragen aan u:

- wilt u mij een overzicht sturen voor welke expertises u geregistreerd bent en de toepasselijke documenten van uw competenties daarbij te overleggen.

- volgens uw rapport heeft u een waterpas gebruikt van 2 m1. Ik heb waargenomen dat het een stelwaterpas betrof, die doorgaans worden gebruikt in een lengte van 1,80 m1. Voor het maken van enkele berekeningen heb ik de juiste lengte van de gebruikte waterpas nodig.'

2.4 Hierop heeft verweerder op dezelfde dag per e-mail als volgt gereageerd:

'Mijn waterpas is 2.00 meter

Documenten en competenties zijn niet van toepassing voor het onderzoek.'

2.5 De dag erna, op 29 mei 2015, schreef C. aan verweerder per e-mail het volgende:

'Ik kan mij niet neerleggen bij uw reactie dat documenten en competenties niet van toepassing zijn voor het onderzoek.

Wij willen graag weten waaraan iemand zijn bevoegdheden ontleent.

Daarom verzoek ik u nogmaals met klem aan te geven welke competenties u heeft t.a.v. het onderdeel meten en t.a.v. het onderdeel grondmechanica.

Als u niet breid bent hierover inlichtingen te verstrekken, dan moet ik helaas aannemen dat u ter zake van de 2 onderwerpen geen competenties heeft.'

2.6 Op 31 mei 2009 stuurde C. per e-mail aan verweerder zijn reactie op het rapport in een bijlage bij een e-mail. De tekst van de e-mail bevatte onder meer het volgende:

'Hierbij treft u mijn reactie op uw rapport.

De conclusies zijn niet mals:

- De methodiek waarmee de metingen zijn uitgevoerd waarborgen geen correcte meetresultaten. Uit de metingen en correcties kan richtinggevend wel worden vastgesteld dat het huis naar de voorzijde is verzakt/gekanteld. Dat is ook gewoon met het blote oog te zien.

- De hoofdconclusie uit het rapport is dat volgens [verweerder] het huis naar achter is verzakt en er dus geen causaal verband kan zijn met de bronbemaling. [Verweerder] heeft in zijn beoordeling de voor- en achtergevel verwisseld.

- [Verweerder] doet uitspraken over bronbemaling zonder enige onderbouwing en hetgeen hij beweert wordt door de literatuur weersproken.

(...)

De ondeskundigheid van u is naar onze mening wel gebleken. U heeft naar een uitkomst toegeschreven. Gezien het voortraject vragen wij ons in gemoede af of u uit eigen beweging naar een door u geïnterpreteerde wens van opdrachtgever heeft toegeschreven of dat daarover vooroverleg is geweest. Eerlijk gezegd vrezen wij dat het de tweede mogelijkheid is.

U heeft uiteraard recht op een weerwoord en mede op basis daarvan zullen wij beoordelen welke stappen er verder moeten worden gezet.'

- 2.7 Op 10 juni 2015 ontving C. een e-mail van de rechtsbijstandsverzekeraar met daarin opgenomen een reactie van verweerder op de stellingen van klager in reactie op zijn rapport. De tekst daarvan luidde onder meer:

'Ik heb nog even gekeken maar ik moet mij wel heel erg hebben vergist als de heer C. gelijk heeft. In bijlage 2 is de hoogtemeting aangegeven en daarin komt duidelijk naar voren dat de woning naar achteren oploopt. Ik moet zeggen dat het aflezen van hoogtes die met een laser worden gemeten op de rei het tegenovergestelde zijn van wat je ziet.

Als het gemeten streepje op de rei lager ligt dan het nulpunt op de rei dan ligt het gemeten punt waar het om gaat hoger. Dit is misschien lastig te begrijpen maar als C. het op dezelfde manier leest als dat hij het ziet heeft hij geen gelijk.

Ik ben dan ook niet voornemens dit te veranderen'

- 2.8 Verweerder heeft verder niet meer naar klager gereageerd tot zijn verweer in deze procedure. Het bij verweer door hem ingebrachte expertiserapport kent dezelfde datum als het oorspronkelijke rapport (12 mei 2015) en heeft naast een gewijzigd adres van de betrokken gemeente een andere 'Conclusie' dan het oorspronkelijke rapport. Deze conclusie luidt als volgt:

'De geconstateerde schade is niet aantoonbaar veroorzaakt door bronbemaling of trilling. Indien de gevels door trilling of bemaling zouden zijn verzakt zou de verzakking hooguit enkele millimeters bedragen. De veel omvangrijkere verzakking in het onderhavige geval kan niet zijn veroorzaakt zijn door trilling of bemaling. Daarnaast is het zo dat de woonkamer vloer niet is verzakt in de richting waarin de zijgevels zijn verzakt. Wanneer verzakking optreedt als gevolg van trilling of bemaling zal deze evenredig zijn terug te vinden in alle onderdelen van de woning en dat is hier niet het geval. Tevens is het zeer onwaarschijnlijk dat een verzakking van 100 millimeter kan worden toegeschreven aan een bodemdaling die is ontstaan door trilling van voertuigen of een bronbemaling. Zou dit echter wel het geval zijn zal de oorzaak liggen in een funderingsprobleem.'

3. De klacht en het verweer.

- 3.1 In het 'Meldingsformulier klacht' heeft klager zijn klachten als volgt nader omschreven (nummering klager):

'Door [rechtsbijstandsverzekeraar] wordt een schade behandeld die geleden is door de fam [A.] t.g.v. reconstructiewerkzaamheden van de [straat A.]. De schade kent 2 oorzaken:

1. scheurvorming door trillingen die veroorzaakt zijn door inzet op de verharde weg van een zware kraan met enkele tonnen last aan de giek. Ter zake van dit incident zijn schade-uitkeringen gedaan aan andere benadeelden.

2. scheurvorming door verzakking, hoogst waarschijnlijk door de toegepaste bronbemaling en de diepe ontgraving van ongeveer 4m1.

[Rechtsbijstandsverzekeraar] heeft [V.] opdracht gegeven een onderzoek in te stellen, die dit weer heeft uitbesteed aan [U.]. Het onderzoek naar oorzaak 2 is niet gedaan wegens weigering van gemeente en aannemer om bemalingsgegevens te verstrekken.

Na uitgebreid geargumenteer is door [rechtsbijstandsverzekeraar] dwingend [verweerder] voorgedragen om het ontbrekende onderzoek te doen. Ondergetekende C. heeft reeds in aug 2014 [verweerder] gesproken en vast is komen te staan dat hij geen verstand had van grondmechanica, maar wel van meten. Uiteindelijk was [rechtsbijstandsverzekeraar] niet bereid een andere expert te benaderen en claimde dat [verweerder] wel het ontbrekende onderzoek zou kunnen verrichten. Desgevraagd heeft [verweerder] op de dag van het onderzoek nogmaals bevestigd dat hij geen verstand had van grondmechanica etc.'

3.2 De volgende gedragsregels zijn volgens klager door verweerder overtreden:
'- Betrouwbaarheid: volstrekt onvoldoende door conclusies te trekken zonder onderbouwing. Bovendien de weigering om inzicht te geven in de competenties van de expert zelf.

- Professionaliteit, kennis en kunde: professionaliteit matig gezien de beperkte apparatuur waarmee is gewerkt. Kennis en kunde onvoldoende, o.a. door meetfouten wegens onjuiste plaatsing van het bakken, de gegevens niet omrekenen naar hellingshoeken, belangrijke metingen niet te verrichten en het omgekeerd interpreteren van zijn eigen schets met conclusie dat de woning naar achter is verzakt.

- Helderheid, communicatie en efficiency: helderheid zwaar negatief door gebrek aan onderbouwing, de vraagstelling naar de oorzaak is niet beantwoord. Communicatie niet te beoordelen wegens de geringe omvang. Verder hebben wij geen beeld van de efficiency.'

3.3 In zijn nadere stukken en ter zitting heeft klager onder meer nog gesteld dat het causaal verband tussen de trillingen veroorzaakt door het zware verkeer (het 'kraanincident') op basis van eerder onderzoek reeds vaststond en dat verweerder zich met name diende te richten op de verzakkingen en de daardoor veroorzaakte scheuren (althans verergering van de door de trilling reeds ontstane scheuren). Verweerder heeft ten onrechte in het geheel het eerdere onderzoek niet in zijn expertise betrokken, terwijl klager hem een CD-rom ter beschikking gesteld heeft met daarop het bestaande dossier. Voorafgaand aan het onderzoek heeft C. telefonisch gesproken met verweerder en hem gevraagd naar zijn expertise. Verweerder heeft toen gezegd dat hij wel verstand had van meten maar niet van grondmechanica. Verweerder heeft nog steeds zijn expertise niet aangetoond. De hoofdconclusie van het oorspronkelijke rapport was een reden voor de rechtsbijstandsverzekeraar om het dossier te sluiten (namelijk dat het huis naar achteren helde). Deze conclusie heeft verweerder moeten herroepen maar hij blijft wel bij zijn gevolgtrekking dat er geen verband is tussen de verzakking en de afgravingen en bronbemaling. Klager heeft daarbij onder meer aangevoerd dat de stelling dat er buiten een straal van 7 meter geen effecten kunnen zijn van een bronbemaling onjuist is, dat onbekend is hoe en of de woonkamer-vloer verzakt is – er is in dat verband geen onderzoek gedaan naar de verdiepingsvloer –, dat verweerder geen onderzoek gedaan heeft naar de scheefstand van de woning naar de straatzijde toe, dat de stelling van verweerder dat er sprake is van oude (herstelde) scheuren ongefundeerd is en dat verweerder er aan voorbij gegaan is dat er voorafgaand aan de werkzaamheden geen verzakkingen hebben plaatsgevonden, terwijl de woning er al (ongeveer) 100 jaar staat, pas in een later stadium van de werkzaamheden zijn er verzakkingen opgetreden. Centraal probleem in de ogen van klager is dat verweerder in het algemeen zijn stellingen niet onderbouwd heeft.

3.4 Verweerder heeft zich in zijn verweerschrift op het standpunt gesteld dat zijn rapportage door hem is aangeboden aan de opdrachtgever (de rechtsbijstandsverzekeraar) die het rapport vervolgens aan C. heeft doorgestuurd. Dat betrof een conceptrapport waar Bal op kon reageren. Verweerder heeft toen geen inhoudelijk commentaar gekregen en is niet in de gelegenheid gesteld om enkele door verweerder als 'de gewraakte verschrijvingen' aangemerkte, en eventuele andere punten, toe te lichten en waar nodig aan te passen. De door verweerder benoemde verschrijvingen betroffen het adres van de betrokken gemeente en de conclusie van het rapport met betrekking tot de positie van de verzakking. Deze punten zijn door verweerder aangepast in het bij zijn verweer ingediende rapport. Verweerder heeft daarbij nog opgemerkt dat dit typisch het soort aanpassingen is dat wordt gedaan na lezing door betrokkenen van het conceptrapport voordat de definitieve versie van het rapport wordt opgemaakt. Bij dupliek heeft verweerder dit nog nader toegelicht door te stellen dat er sprake was van een 'kennelijke verschrijving' (dat het bouwwerk niet het meest is verzakt in de richting van de trillingsbron of bemaling) omdat uit de bij het (eerste) rapport gevoegde tekening (als bijlage 2) blijkt dat de woning naar de straatzijde is verzakt.

3.5 Bij dupliek heeft verweerder voorts erkend dat hijzelf het rapport aan C. en klager heeft toegezonden en dat de reactie van klager van 31 mei 2015 aanleiding had moeten zijn om de verschrijving over de verzakingsrichting te herstellen. De verschrijving en het niet ingaan op een mailbericht is (beide) slordig en verweerder biedt daarvoor zijn excuus aan. Verweerder blijft evenwel bij het standpunt dat de verzakkingen niet in verband kunnen staan met de bronbemaling op grond van zaken als de afstand van de woning tot de bronbemaling (12 meter), de omvang van de verzakking (100 mm), de aard van de verzakking (geen evenredige verzakking, de helft van de woonkamervloer is verzakt in een richting die haaks staat op de verzakingsrichting van de gevels), de mogelijk (te smalle) aanlegbreedte van de fundatie die gevoelig is voor zettingen (een op staal gefundeerde vooroorlogse woning) en de aanwezigheid van scheurvorming van voor de werkzaamheden (reparaties onder oorspronkelijke verflaag). Voorts stelt verweerder in zijn dupliek nog onder meer dat de waargenomen scheurvorming kan zijn ontstaan door trillingen door zwaar verkeer, het koud metselen van nieuwe tegen bestaande gevels, zettingen van het bouwwerk, muurankers die onder spanning komen van de verzakking, het ontbreken van dilatatievoegen om spanningen op te vangen en het ontbreken van bewapening(smat) in de gestukadoorde laag en plinten. Ten slotte merkt verweerder nog op dat in een vooronderzoek dat in opdracht van U. is uitgevoerd ook veel scheuren zijn vermeld. Dat er in een eerder stadium scheuren zijn hersteld is te zien aan de herstelwerkzaamheden waaroverheen is geschilderd.

4. De ontvankelijkheid van de klacht.

Verweerder was ten tijde van de expertise, evenals ten tijde van het indienen van de klacht en de behandeling daarvan op de zitting, ingeschreven in het register van het NIVRE. Derhalve dient de klacht jegens verweerder ontvankelijk verklaard te worden.

5. De beoordeling.

- 5.1 Voorop gesteld wordt dat een (kandidaat) registerexpert in de uitoefening van zijn/haar beroep/bedrijf dient te handelen conform de Gedragsregels, de Statuten en Reglementen van het NIVRE, alsmede conform al hetgeen overigens bij een goede beroepsuitoefening betamelijk is. Zo dient men zich te gedragen zoals een redelijk bekwaam en redelijk handelend expert/bedrijf betaamt, waarbij men dient te voldoen aan de eisen van betrouwbaarheid, professionaliteit, integriteit en collegialiteit, zoals nader omschreven in de gedragsregels van het NIVRE. Krachtens artikel 8.6 van het Reglement Tuchtrect (hierna: het reglement) dienen partijen bij de behandeling van een klacht in persoon te verschijnen. Uit artikel 14.3 van het reglement volgt dat het tuchtcollege bij het niet ter zitting verschijnen van verweerder aanstonds uitspraak kan doen en bij deze uitspraak de vordering/klacht geheel of gedeeltelijk moet toewijzen, tenzij deze aan het tuchtcollege onrechtmatig of ongegrond voorkomt.
- 5.2 Verweerder is niet verschenen ter zitting en heeft daartoe evenmin schriftelijk gegronde redenen aangevoerd conform artikel 14.3 van het reglement. Mede gezien de behoorlijk onderbouwde stellingen van klager ziet het tuchtcollege geen redenen om te oordelen dat de klacht onrechtmatig of ongegrond is. Evenmin ziet het tuchtcollege aanleiding om van verzoeker nog nader bewijs te verlangen conform artikel 14.2 van het reglement. Het tuchtcollege zal derhalve aanstonds uitspraak doen. Daarbij dient conform het reglement de klacht in beginsel gegrond verklaard te worden. Het tuchtcollege legt daaraan evenwel nog de volgende overwegingen ten grondslag.
- 5.3 Als een betrokkene vraagt naar iemands deskundigheid dan dient de deskundige daar naar het oordeel van het tuchtcollege in beginsel een antwoord op te geven. Los van de vraag of verweerder eerder telefonisch heeft meegedeeld dat hij geen verstand zou hebben van grondmechanica, zoals klager gesteld heeft, heeft verweerder in ieder geval schriftelijk (pas) bij verweer (slechts) verwezen naar zijn inschrijving bij het NIVRE, branche Aansprakelijkheid en technische varia. Deze inschrijving kan echter op zichzelf geen uitsluitel geven over de vakinhoudelijke kennis van een betrokken (kandidaat-)expert en de vraag of die kennis voor dit specifiek te onderzoeken geval adequaat is. Daarmee moet het tuchtcollege vaststellen dat verweerder tot heden geen antwoord heeft gegeven op de niet onredelijke vraag wat zijn expertise is op het gebied van de problematiek waarmee klager geconfronteerd werd (zettingen, verzakkingen, bronbemaling, afgravingen, trillingen, etc.). Met die vaststelling kan het tuchtcollege niet oordelen of verweerder metterdaad voldoende inhoudelijke deskundigheid heeft op het onderhavige gebied, maar het simpelweg geen antwoord geven op deze vraag wordt door het tuchtcollege als onbehoorlijk beschouwd. Daarbij wreekt zich te meer dat verweerder zonder opgaaf van een behoorlijke reden niet is verschenen op de zitting zodat het tuchtcollege hierover ook niet met hem van gedachten heeft kunnen wisselen. Dit een en ander past naar het oordeel van het tuchtcollege niet bij een professionele attitude welke van een (kandidaat-)expert verwacht mag worden.
- 5.4 Van een deskundige hoeft niet verwacht te worden dat hij ieder onderdeel van zijn rapport in extenso onderbouwt. Op het moment echter dat er door een belanghebbende gemotiveerde vragen gesteld worden bij (onderdelen van) een rapport, dan ligt het op de weg van de deskundige om wel degelijk zijn stellingen (nader) te onderbouwen en te expliciteren aan de hand van binnen zijn vakgebied gehanteerde normen en/of desbetreffende

vakliteratuur. Het tuchtcollege kan in dit concrete geval zich goed inleven in het grote aantal vragen dat klager gesteld heeft bij het rapport in zijn reactie van 31 mei 2015. De onderbouwing van diverse punten in het rapport is inderdaad zeer summier of ontbreekt.

- 5.5 Bij wijze van voorbeeld merkt het tuchtcollege op dat in zijn algemeenheid toch niet gezegd kan worden dat de invloed van een bronbemaling niet verder uitstrekt dan een straal van 7 meter. Het is algemeen bekend dat de invloed van een bronbemaling afhankelijk is van factoren als de aard van bemaling, de intensiteit en de duur ervan. Het tuchtcollege kan niet beoordelen of verweerder terecht geoordeeld heeft dat in dit concrete geval, alle factoren in ogenschouw nemende, de bronbemaling geen invloed heeft kunnen hebben buiten een straal van 7 meter, maar het hoe en waarom daarvan blijkt in ieder geval niet uit zijn rapport en evenmin uit zijn stellingen, zoals later ingenomen (ook) in deze procedure. Naar het oordeel van het tuchtcollege was de vraag van klager op dit punt logisch en begrijpelijk en heeft verweerder daarop niet professioneel gereageerd. Het had op zijn weg gelegen om dit nader toe te lichten.
- 5.6 Wat betreft het niet reageren op overige vragen van klager bij het rapport merkt het tuchtcollege op dat klager ook naar verweerder toe geweest heeft op onder andere het door klager gestelde feit dat de verzakkingen pas na de werkzaamheden zijn ontstaan. In dat verband is het het tuchtcollege opgevallen dat verweerder nergens verwezen heeft naar een nulsituatie of althans een situatie voorafgaand aan de werkzaamheden. Zonder kennis over de situatie voorafgaand aan de werkzaamheden is het ondoenlijk om überhaupt iets te zeggen over verzakkingen ook met name bijvoorbeeld in concreto over de scheefstand van de vloer. Ook daarvoor geldt dat het tuchtcollege niet kan beoordelen of verweerder wel of niet dergelijke gegevens in zijn beoordeling heeft betrokken. Het blijkt in ieder geval niet uit zijn rapportage, en evenmin uit zijn stellingen bij verweer en dupliek. Wel heeft hij in zijn dupliek als laatste nog gewezen op de aanwezigheid van scheuren in een vooronderzoek in opdracht van U. waarin volgens verweerder 'veel scheuren' zijn vermeld. Na de nadrukkelijke betwisting van klager van het bestaan van oude scheuren (van voor de werkzaamheden) had het op de weg gelegen van verweerder om dit nader te beargumenteren (met een concrete verwijzing naar de scheuren in kwestie). Ook hier struikelt het tuchtcollege over het feit dat verweerder niet ter zitting verschenen is om een toelichting te geven op zijn stellingen en om eventuele vragen hierover van het tuchtcollege te beantwoorden.
- 5.7 Verweerder schrijft zowel in zijn verweerschrift als in zijn dupliek over "verschrijvingen". Deze term komt het tuchtcollege echter wat eufemistisch voor, nu het immers gaat over een dermate onjuiste omschrijving van de plaats van de verzakking dat het verweerder heeft genoopt een aangepaste Conclusie in zijn oorspronkelijke Expertiserapport op te nemen. Daarbij acht het tuchtcollege het niet van professionaliteit getuigen dat verweerder dit aangepaste expertiserapport pas in het kader van de klacht aan klager ter beschikking heeft gesteld door het als bijlage bij zijn verweerschrift te voegen. Tevens acht het tuchtcollege het niet van professionaliteit getuigen dat verweerder – zoals hij zelf ook toegeeft – niet richting klager heeft gereageerd op de mail d.d. 31 mei met het daarin opgenomen commentaar op het (oorspronkelijke) expertiserapport. Dat verweerder hiervoor bij dupliek zijn excuses heeft aangeboden doet daaraan niets af.

5.8 Concluderend moet de klacht naar het oordeel van het tuchtcollege, met inachtneming van vorenstaande overwegingen, gegrond verklaard worden. Tevens dient conform het reglement een passende maatregel opgelegd te worden. Het tuchtcollege neemt daarbij in overweging dat verweerder nog kandidaat is en nog niet eerder betrokken is geweest bij een klacht. Evenwel dient verweerder goed te beseffen dat de gang van zaken, zowel betreffende de wijze waarop de opdracht door verweerder is uitgevoerd als betreffende zijn, zonder deugdelijke reden, afwezigheid ter zitting van het tuchtcollege, niet past bij een registerexpert. Derhalve acht het tuchtcollege de maatregel van berisping aangewezen.

6. De beslissing.

Het tuchtcollege,

6.1 verklaart de klacht tegen verweerder gegrond;

6.2 legt verweerder de maatregel van berisping op.

Aldus gewezen door het tuchtcollege van het Nederlands Instituut van Registerexperts, in de samenstelling van mr. P.J.M. Drion (voorzitter), mr. F.Th. Kremer (lid), en prof. mr. N. van Tiggele-van der Velde (lid), bijgestaan door mr. J.A.I. Wendt, secretaris, te Rotterdam op 6 april 2016.

Mr. P.J.M. Drion,

Mr. F. Th. Kremer,

Prof. mr. N. van Tiggele-van der Velde.